

ROMAS KONVENCIJA (1961)

Starptautiskā konvencija par izpildītāju, programmu producentu un raidorganizāciju tiesību aizsardzību

Satura rādītājs

(pievienots lasītāju ērtībām; konvencijas teksta oriģinālos nav iekļauts)

- 1.pants. Autortiesību neaizskaramība
- 2.pants. Konvencijas garantētā aizsardzība. Valstiskās aizsardzības noteikšana
- 3.pants. Definīcijas: a) izpildītāji; b) fonogramma; c) fonogrammu producenti; d) publicēšana; e) reproducēšana; f) raidīšana ēterā; g) retranslācija
- 4.pants. Aizsargājamie priekšnesumi. Izpildītāju saistības
- 5.pants. Aizsargājamās fonogrammas: 1. Fonogrammu producentu saistības. 2. Vienlaicīgā publicēšana.
3. Noteiktu kritēriju nepiemērošanas iespēja
- 6.pants. Aizsargājamie raidījumi: 1. Raidorganizāciju saistības. 2. Atkāpšanās tiesības
- 7.pants Izpildītāju tiesību minimālā aizsardzība: 1. Īpašas tiesības. 2. Izpildītāju un raidorganizāciju savstarpējās attiecības
- 8.pants. Izpildītāju sadarbība
- 9.pants. Varietē un cirka mākslinieki
- 10.pants. Reproducēšanas tiesības
- 11.pants. Fonogrammas noformēšanas formalitātes
- 12.pants. Fonogrammu sekundāra izmantošana
- 13.pants. Raidorganizāciju minimālās tiesības
- 14.pants. Aizsardzības minimālie termiņi
- 15.pants. Pieļaujamie izņēmumi: 1. Īpašie ierobežojumi. 2. Autortiesībām pielīdzinātās tiesības
- 16.pants. Atrunas
- 17.pants. Valstis, kas piemēro tikai fiksācijas kritēriju
- 18.pants. Atrunu atsaukums
- 19.pants. Kinofilmas
- 20.pants. Konvencijai nav atpakaļejoša spēka

21.pants. Cita veida aizsardzība

22.pants. Īpaši līgumi

23.pants. Parakstīšana un glabāšana

24.pants. Pievienošanās Konvencijai

25.pants. Spēkā stāšanās

26.pants. Konvencijas darbības nodrošināšana

27.pants. Konvencijas piemērojamība īpašām teritorijām

28.pants. Konvencijas denonsēšana

29.pants. Konvencijas pārskatīšana

30.pants. Strīdu noregulēšana

31.pants. Atrunu ierobežošana

32.pants .Starpvaldību komisija

33.pants. Valodas

34.pants. Informēšana

Dalībvalstis, vēloties aizsargāt izpildītāju, fonogrammu producentu un raidorganizāciju tiesības, vienojas par sekojošo:

1.pants

(Autortiesību neaizskaramība)*

Konvencijas nodrošinātā aizsardzība neskars un nekādā veidā neietekmēs literāro un mākslas darbu autortiesību aizsardzību. Attiecīgi, šīs konvencijas nosacījumus nedrīkst uzskatīt par tāda veida aizsardzību apdraudošiem.

2.pants

(Konvencijas garantētā aizsardzība)

1. Šīs Konvencijas izpratnē par valstisko aizsardzību tiek uzskatīta dalībvalsts likumdošanā nodrošinātā aizsardzība, kas tiek piešķirta:

- a) izpildītājiem, konkrētās valsts pilsoņiem, ja izpildījums, pārraide vai pirmā fiksācija ir notikusi šīs valsts teritorijā;
- b) fonogrammu producentiem, konkrētās valsts pilsoņiem, ja fonogrammas pirmā fiksācija vai pirmā publikācija ir notikusi šīs valsts teritorijā;
- c) raidorganizācijām, kas atrodas dalībvalstī, ja programmas pārraidītas ar raidītājiem, kas atrodas šīs valsts teritorijā.

2. Pār valstisko pielietojumu dominē Konvencijas noteiktās garantijas un ierobežojumi. (Katrs valstiskais pielietojums pakļaujams tai aizsardzībai un ierobežojumiem, ko īpaši garantē šī Konvencija.)

3.pants

(Definīcijas)

1. Šīs konvencijas izpratnē:

- a) "izpildītāji" ir aktieri, dziedātāji, mūziķi, dejojāji vai citas personas, kuras tēlo, dzied, pauž, deklamē un spēlē vai citādā formā izpilda literāru un mākslas darbu;
- b) "fonogramma" ir vienīgi ar dzirdi uztverama priekšnesuma skaņu vai citu skaņu fiksācija;
- c) "fonogrammu producenti" ir fiziskā vai juridiskā persona, kura pirmā fiksē priekšnesuma skaņas vai citas skaņas;
- d) "publicēšana" ir fonogrammas kopiju piedāvāšana sabiedrībai saprātīgā daudzumā;
- e) "reproducēšana" ir vienas vai vairāku attiecīgā darba kopiju izgatavošana;
- f) "raidīšana ēterā" ir skaņu vai attēlu un skaņu pārraide, kas paredzēta sabiedrības **uztveršanai**;
- g) "retranslācija" ir citas raidorganizācijas programmu vienlaicīga pārraide.

4.pants

(Aizsargājamie priekšnesumi. Izpildītāju saistības)

Katra dalībvalsts garantē aizsardzību izpildītājiem, ja tiek ievērots kāds no sekojošiem nosacījumiem:

- a) priekšnesums notiek citā dalībvalstī;
- b) ja priekšnesums ir fiksēts fonogrammā, kuras tiesības aizsargā šīs Konvencijas 5.pants;
- c) fonogrammā nefiksēts izpildījums tiek pārraidīts saskaņā ar šīs Konvencijas 8.pantā aizsargājamajiem raidījumiem.

5.pants

(Aizsargājamās fonogrammas)

1. Katra dalībvalsts garantē aizsardzību fonogrammu producentiem, ja tiek ievērots kāds no sekojošiem nosacījumiem:

- a) fonogrammas producenti ir citas dalībvalsts pilsonis (pilsonības kritērijs);
- b) skaņas pirmo reizi tika fiksētas citā dalībvalstī (fiksācijas kritērijs);
- c) fonogramma pirmo reizi publicēta citā dalībvalstī (publicēšanas kritērijs).

2. Ja fonogramma pirmo reizi publicēta valstī, kas nav Konvencijas dalībvalsts, bet trīsdesmit dienu laikā no klajā nākšanas brīža tā tiek izdota arī kādā no dalībvalstīm (vienlaicīga publicēšana), tiek uzskatīts, ka pirmpublicētāja ir Konvencijas dalībvalsts.

3. Informējot ANO Ģenerālsēkretāru ar attiecīgu notu, jebkura dalībvalsts var paziņot par nodomu nepielietot publicēšanas vai, citā gadījumā, fiksācijas kritēriju. Šāds paziņojums jāiesniedz ratifikācijas,

pieņemšanas, pievienošanās brīdī vai vēlāk; pēdējā gadījumā tas stājas spēkā sešus mēnešus pēc iesniegšanas brīža.

6.pants

(Aizsargājamie raidījumi)

1. Katra dalībvalsts piešķir valstisko aizsardzību raidorganizācijām, ja tiek ievērots kāds no sekojošiem nosacījumiem;

- a) raidorganizācija atrodas citā dalībvalstī;
- b) pārraide notikusi no raidītāja, kas atrodas citā dalībvalstī.

2. Iesniedzot notu ANO Ģenerālsekretāram, jebkura dalībvalsts var paziņot par nodomu aizsargāt raidīšanu tikai gadījumā, ja raidorganizācijas mītne atrodas citā dalībvalstī un pārraide notikusi no raidītāja, kas atrodas šajā dalībvalstī. Šāds paziņojums jāiesniedz ratifikācijas, pieņemšanas, pievienošanās brīdī vai vēlāk; pēdējā gadījumā tas stājas spēkā sešus mēnešus pēc iesniegšanas brīža.

7.pants

(Izpildītāju tiesību minimālā aizsardzība)

1. Konvencijā paredzētā izpildītāju aizsardzība ietver iespēju novērst:

- a) darbu raidīšanu un demonstrēšanu bez viņu piekrišanas, izņemot gadījumus, kad pārraidītais vai izziņotais priekšnesums ņemts no cita raidījuma vai no fiksācijas;
- b) nefiksēta priekšnesuma fiksāciju bez izpildītāju piekrišanas;
- c) priekšnesuma fiksācijas reproducēšanu bez izpildītāja piekrišanas:
 - (i) ja pirmā fiksācija veikta bez viņa atļaujas,
 - (ii) ja reproducēšana veikta citiem mērķiem, nevis izpildītāju dotajā atļaujā norādītajiem,
 - (iii) ja pirmā fiksācija veikta saskaņā ar 15.panta noteikumiem, bet reproducēšana veikta mērķiem, kas atšķiras no šiem noteikumiem.

2. (1) Ja izpildītāji snieguši atļauju raidīšanai, aizsardzību pret tālākpārraidi, fiksāciju raidīšanai un fiksāciju reproducēšanu raidīšanas vajadzībām regulē dalībvalsts likumdošana.

(2) Noteikumi, kas regulē raidīšanai paredzēto fiksāciju izmantošanu raidorganizāciju vajadzībām, tiek izstrādāti saskaņā ar tās dalībvalsts likumdošanu, kurā tiek pieprasīta aizsardzība.

(3) Taču šī punkta (1) un (2) apakšpunktiem atbilstošie konkrētas valsts likumdošanas akti neliegs izpildītājiem iespēju saskaņā ar līgumu kontrolēt viņu attiecības ar raidorganizācijām.

8.pants

(Izpildītāju sadarbība)

Jebkuras dalībvalsts vietējā likumdošanā var noteikt kārtību, kā tiek ievērotas izpildītāju tiesības gadījumos, kad vienā priekšnesumā piedalās vairāki izpildītāji.

9.pants

(Varietē un cirka mākslinieki)

Jebkuras dalībvalsts vietējā likumdošanā var noteikt, ka aizsargājamo mākslinieku saraksts var tikt paplašināts ārpus literāru un mākslas darbu izpildītājiem.

10.pants

(Reproducēšanas tiesības)

Fonogrammu producentiem ir tiesības atļaut vai aizliegt tiešu vai netiešu viņu fonogrammu reproducēšanu.

11.pants

(Fonogrammas noformēšanas formalitātes)

Ja fonogrammu producentu vai izpildītāju, vai abu pušu tiesību aizsardzību attiecībā uz fonogrammām nosakošā konkrētās valsts likumdošana paredz formalitāšu ievērošanu, tās var uzskatīt par ievērotām, ja uz publicēto fonogrammu komerckopijām vai to konteīnera iespiests brīdinājums, kas sastāv no simbola (P) ar pirmās publikācijas gadu un novietots pietiekoši redzami, lai d o tu pamatotu iemeslu pieprasīt atlīdzību; un, ja kopijas vai to iepakojums neidentificē producentu vai producenta pilnvaroto personu (norādot viņa vārdu, tirdzniecības zīmi vai citu attiecīgu apzīmējumu), jānorāda producenta tiesību īpašnieks; un, ja kopija s vai to iepakojums neidentificē galvenos izpildītājus, jānorāda persona, kura pārstāv šo izpildītāju tiesības valstī, kurā veikta fiksācija.

12.pants

(Fonogrammas sekundāra izmantošana)

Ja komerciāliem mērķiem publicēta fonogramma vai šādas fonogrammas reprodukcija tiek raidīta vai citādi atskaņota publikai, izmantotājam jāsamaksā izpildītājiem, fonogrammu producentiem vai abiem vienreizēja atlīdzība. Gadījumā, ja starp šīm pusēm nav noslēgts līgums, atlīdzības sadali nosaka vietējā likumdošana.

13.pants

(Raidorganizāciju minimālās tiesības)

Raidorganizācijām ir tiesības atļaut vai aizliegt:

- a) savu programmu tālākpārraidī;
- b) raidījumu fiksāciju;
- c) reproducēt:
 - (i) bez atļaujas veiktas raidījumu fiksācijas,
 - (ii) saskaņā ar 15.pantu veiktas fiksācijas, ja reproducēt paredzēts citiem mērķiem, nekā 15.panta noteikumos;
- d) savu televīzijas programmu demonstrāciju publikai vietās, kas pieejamas par ieejas maksu; šo tiesību aizsardzības piemērošanas noteikumus nosaka attiecīgās valsts vietējā likumdošana.

14.pants

(Aizsardzības minimālie termiņi)

Konvencijas piešķirtā aizsardzība ir spēkā vismaz 20 gadus, skaitot no tā gada beigām, kurā:

- a) veikta fiksācija (fonogrammām un priekšnesumiem);
- b) notikuši priekšnesumi (priekšnesumiem, kas nav iekļauti fonogrammās);
- c) notikušas pārraides (raidījumiem un programmām).

15.pants

(Pieļaujamiem izņēmumi)

1. Jebkura dalībvalsts savā likumdošanā var paredzēt izņēmumus Konvencijas noteiktās aizsardzības īstenošanai attiecībā uz:

- a) personīgu izmantošanu,
- b) īsu fragmentu izmantošanu jaunāko ziņu atspoguļošanai,
- c) raidorganizācijas veiktu īslaicīgai izmantošanai paredzētu ierakstu, kas veikts ar pašas līdzekļiem un paredzēts pašas raidījumam,
- d) ierakstiem, kuru izmantošana paredzēta tikai mācību vai zinātniskiem nolūkiem.

2. Neatkarīgi no šī panta 1.punkta noteikumiem jebkura dalībvalsts savā likumdošanā var paredzēt tādas pašas ierobežojumus izpildītāju, fonogrammu producentu un raidorganizāciju aizsardzības jomā, kādi ir noteikti attiecībā uz literāro un mākslas darbu autortiesību aizsardzību. Taču obligātas licences drīkst paredzēt tikai tik tālu, cik tās ir saskaņā ar Konvencijā paredzētajiem noteikumiem.

16.pants

(Atrunas)

1. Pievienojoties konvencijai, jebkurai dalībvalstij ir jāievēro Konvencijas uzliktās saistības un ir tiesības izmantot Konvencijas sniegtās privilēģijas. Taču valsts jebkurā gadījumā var iesniegt notu ANO Ģenerālsekretāram, norādot, ka:

a) sakarā ar 12.pantu:

- (i) tā neievēros panta noteikumus;
- (ii) tā neievēros panta noteikumus atsevišķos pielietojumos,
- (iii) tā neievēros panta noteikumus attiecībā uz fonogrammām, kuru producenti nav kādas dalībvalsts pilsoņi,
- (iv) attiecībā pret fonogrammām, kuru producenti ir citas dalībvalsts pilsoņi, tā ierobežos minētajā pantā nodrošināto aizsardzību līdz apjomam un līdz termiņam, kādu pēdējā valsts nodrošina tām fonogrammām, kuras pirmo reizi fiksējās tās valsts pilsonis, kura iesniedz deklarāciju; tomēr fakts, ka tā dalībvalsts kuras pavalstnieks ir producers, nenodrošina aizsardzību par labu tai pašai vai tām pašām personām kā valsts, kura iesniedz deklarāciju, nav uzskatāms par atšķirību aizsardzības jomā;

b) saskaņā ar 13.pantu, tā neievēros šī panta (d) apakšpunktu; ja dalībvalsts iesniedz šādu paziņojumu, pārējām dalībvalstīm nav jāgarantē 13.panta (d) apakšpunkta piešķirtās tiesības raidorganizācijām, kuru mītne atrodas minētajā valstī.

2. Ja šī panta 1.punktā minētā nota ir iesniegta pēc ratifikācijas, pieņemšanas vai pievienošanās, tā stāsies sešus mēnešus pēc tās iesniegšanas.

17.pants

(Valstis, kas piemēro tikai fiksācijas kritēriju)

Jebkura dalībvalsts, kas 1961.gada 28.oktobrī piešķir aizsardzību fonogrammu producentiem, balstoties tikai uz fiksācijas kritērija principu, var apliecināt, iesniedzot ANO Ģenerālsekretāram attiecīgu notu, kas saskaņā ar 3.pantu tā ievēros tikai fiksācijas kritēriju, uz saskaņā ar 16.panta 1.punkta (a) (iii) un (iv) apakšpunktiem — fiksācijas kritēriju pilsonības kritērija vietā.

18.pants

(Atrunu atsaukums)

Jebkura dalībvalsts, kas saskaņā ar 5.panta 3.punktu, 6.panta 2.punktu, 16.panta 1.punktu vai 17.pantu iesniegusi notu ANO Ģenerālsekretāram, ar turpmākajiem paziņojumiem ir tiesīga ierobežot tās darbību vai atcelt iepriekšējās atrunas.

19.pants

(Kinofilmas)

Neskatoties uz Konvencijas noteikto, tiklīdz izpildītājs devis atļauju izpildījuma vizuālai vai audiovizuālai fiksācijai, 7.pants zaudē tālāku pielietojumu.

20.pants

(Konvencijai nav atpakaļejoša spēka)

1. Konvencija nedrīkst apdraudēt tiesības, kādas garantētas jebkurā dalībvalstī pirms Konvencijas stāšanās spēkā konkrētās valsts teritorijā.

2. Nevienai dalībvalstij nav jāievēro Konvencijas nosacījumi attiecībā uz priekšnesumiem vai raidījumiem, kas notikuši, vai fonogrammām, kas fiksētas pirms Konvencijas stāšanās spēkā konkrētās valsts teritorijā.

21.pants

(Cita veida aizsardzība)

Konvencijas garantētā aizsardzība nekādā veidā nedrīkst apdraudēt citiem līdzekļiem nodrošinātu izpildītāju, fonogrammu producentu un raidorganizāciju aizsardzību.

22.pants

(Īpaši līgumi)

Dalībvalstis patur sev tiesības noslēgt īpašus savstarpējus līgumus, ja tie nodrošina izpildītājiem, fonogrammu producentiem un raidorganizācijām plašākas tiesības nekā konvencija, vai arī paredz citus nosacījumus, kas nav pretrunā ar Konvenciju.

23.pants

(Parakstīšana un deponēšana)

Konvencija glabājama ANO Ģenerālsekretariātā. Līdz 1962.gada 30.jūnijam Konvenciju var parakstīt jebkura valsts, kas uzaicināta Starptautiskajā izpildītāju, fonogrammu producentu un raidorganizāciju aizsardzības diplomātiskajā konferencē, kas ir Vispārējās autortiesību konvencijas vai Starptautiskās literāro un mākslas darbu aizsardzības savienības dalībvalsts.

24.pants

(Pievienošanās Konvencijai)

1. Konvenciju nepieciešams ratificēt vai pieņemt valstīs, kas to paraksta.
2. Konvencijai var pievienoties jebkura valsts, kas saskaņā ar 23.pantu piedalās konferencē, kā arī jebkura ANO dalībvalsts, ja tā ir Vispārējās autortiesību konvencijas vai Starptautiskās literāro un mākslas darbu aizsardzības savienības dalībvalsts.
3. Ratifikācija, pieņemšana vai pievienošanās notiek, iesniedzot ANO Ģenerālsekretāram pievienošanās dokumentu.

25.pants

(Stāšanās spēkā)

1. Konvencija stājas spēkā trīs mēnešus pēc sestā ratifikācijas, pieņemšanas vai pievienošanās dokumenta iesniegšanas.
2. Turpmāk konvencija stājas spēkā katrā valstī trīs mēnešus pēc ratifikācijas, pieņemšanas vai pievienošanās dokumenta iesniegšanas.

26.pants

(Konvencijas darbības nodrošināšana)

1. Katra dalībvalsts saskaņā ar tās konstitūciju apņemas ievērot nepieciešamos nosacījumus, lai nodrošinātu konvencijas īstenošanu.
2. Ratifikācijas, pieņemšanas vai pievienošanās dokumenta iesniegšanas brīdī valstij saskaņā ar tās nacionālajiem tiesību aktiem jānodrošina konvencijas nosacījumu izpildi.

27.pants

(Konvencijas piemērojamība īpašām teritorijām)

1. Ratifikācijas, pieņemšanas vai pievienošanās brīdī, kā arī vēlāk, ikviena valsts iesniedzot notu ANO Ģenerālsekretāram, var paziņot, ka Konvencijas noteikumi paplašināmi uz visām vai kādu no teritorijām, par kuru starptautiskajām attiecībām valsts ir atbildīga, ja minētajā teritorijā vai teritorijās ir spēkā Vispārējā autortiesību konvencija vai Starptautiskā literāro un mākslas darbu aizsardzības konvencija. Paziņojums stājas spēkā trīs mēnešus pēc tā iesniegšanas brīža.

2. 5.panta 3.punktā, 6.panta 2.punktā, 16.panta 1.punktā, kā arī 17. un 18.pantā minētos paziņojumus var paplašināti attiecināt uz visām vai kādu no šī panta 1.punktā minētajām teritorijām.

28.pants

(Konvencijas denonsēšana)

1. Jebkura dalībvalsts var denonsēt Konvenciju savā teritorijā, kā arī visās vai kādā no 27.pantā minētajām teritorijām.

2. Denonsēšana notiek iesniedzot paziņojumu ANO Ģenerālsekretāram; tā stājas spēkā divpadsmit mēnešus pēc notas saņemšanas.

3. Dalībvalsts iegūst denonsēšanas tiesības ne agrāk kā piecus gadus pēc Konvencijas stāšanās spēkā attiecīgajā valstī.

4. Dalībvalsts pārtrauc darbību šajā Konvencijā no tā brīža, kad tā nav ne Vispārējās autortiesību konvencijas, ne Starptautiskās literāro un mākslas darbu aizsardzības savienības locekle.

5. Šī Konvencija pārtrauc darboties ikvienā 27.pantā minētajā teritorijā, tiklīdz gan Vispārējā autortiesību konvencija, gan Starptautiskā literāro un mākslas darbu aizsardzības konvencija vairs neattiecas uz šo teritoriju.

29.pants

(Konvencijas pārskatīšana)

1. Piecus gadus pēc Konvencijas stāšanās spēkā jebkura dalībvalsts, iesniedzot notu ANO Ģenerālsekretāram, var pieprasīt sasaukt konferenci Konvencijas pārskatīšanai. Ģenerālsekretārs informē par šo pieprasījumu visas dalībvalstis. Ja sešu mēnešu laikā no ANO Ģenerālsekretāra paziņojuma brīža ne mazāk kā puse dalībvalstu atbalsta pieprasījumu, ANO Ģenerālsekretārs informē Starptautiskās darba organizācijas ģenerāldirektoru, Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas ģenerāldirektoru un Starptautiskās literāro un mākslas darbu aizsardzības savienības biroja direktoru, kuri sadarbībā ar 32.pantā minēto Starpvaldību komisiju sasauk pārskata konferenci.

2. Par jebkuru Konvencijas labojumu pieņemšanu jānobalso ar divu trešdaļu balsu vairākumu no pārskata konferences dalībnieku skaita ar nosacījumu, ka balsu vairākumu sastāda vismaz divas trešdaļas to valstu, kas pārskata konferences brīdī ir Konvencijas dalībvalstis.

3. Ja pilnīgi vai daļēji tiek izmainīti Konvencijas nosacījumi un ja pārskatītajā Konvencijā nav paredzēti citi varianti:

- a) Šīs Konvencijas ratifikācija, pieņemšana vai pievienošanās tiek pārtraukta jaunās konvencijas spēkā stāšanās brīdī;
- b) Šī Konvencija paliek spēkā starp dalībvalstīm, kas nav kļuvušas par jaunās konvencijas dalībvalstīm.

30.pants

(Strīdu noregulēšana)

Jebkuru strīdu, kas var rasties starp divām vai vairākām dalībvalstīm par šīs Konvencijas interpretāciju vai pielietošanu un kas nav nokārtots sarunu ceļā, pēc ikvienas strīdā iesaistītās puses pieprasījuma var iesniegt Starptautiskajai tiesai, ja vien puses nevienojas par citu neregulējuma veidu.

31.pants

(Atrunu ierobežojums)

Izņemot 5.panta 3.punktu, 6.panta 2.punktu, 16.panta 1.punktu un 17.pantu, Konvencijai nav piemērojamas citas atrunas.

32.pants

(Starptautiskās komisijas)

1. Tiek izveidota starptautiskās komisijas, kuras uzdevumi ir:

- a) izskatīt jautājums, saistītus ar Konvencijas pielietošanu un darbību;
- b) apkopot priekšlikumus un sagatavot nepieciešamo dokumentāciju iespējamai Konvencijas pārskatīšanai.

2. Komisijas darbā piedalās pārstāvji, kurus ievēl atbilstoši vienmērīgam ģeogrāfiskam izvietojumam. Ja dalībvalstu skaits ir 12 vai mazāks, tiek ievēlēti seši pārstāvji; ja no trīspadsmit līdz astoņpadsmit deviņi pārstāvji; ja vairāk par astoņpadsmit divpadsmit pārstāvji.

3. Komisija tiek izveidota divpadsmit mēnešus pēc Konvencijas stāšanās spēkā. Starptautiskās darba organizācijas ģenerāldirektors, Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas ģenerāldirektors un Starptautiskās literāro un mākslas darbu aizsardzības savienības biroja direktors saskaņā ar iepriekš apstiprinātiem dalībvalstu vairākuma pieņemtiem noteikumiem organizē vēlēšanas starp dalībvalstīm, kur katrai valstij pieder viena balss.

4. Komisija ievēl priekšsēdētāju un citas amatpersonas. Tā izstrādā savus procedūras noteikumus. Šie noteikumi nodrošina komisijas darbību un locekļu izvēles kārtību nākotnē tā, lai tiktu ievērota dažādu dalībvalstu pārstāvniecība pēc rotācijas principa.

5. Attiecīgo ģenerāldirektoru un direktoru nozīmētās Starptautiskās darba organizācijas, Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas, kā arī Starptautiskās literāro un mākslas darbu aizsardzības savienības biroja amatpersonas izveido komisijas sekretariātu.

6. Komisijas sanāksmes, kas tiek sasauktas tiklīdz locekļu vairākums to uzskata par nepieciešamu, notiek pēc kārtas Starptautiskās darba organizācijas, Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas un Starptautiskās literāro un mākslas darbu aizsardzības savienības biroja telpās.

7. Komisijas locekļu izdevumus sedz attiecīgo valstu valdības.

33.pants

(Valodas)

1. Konvencija sastādīta angļu, franču un spāņu valodās. Visi trīs teksti ir autentiski.
2. Konvencijas oficiālie teksti sastādāmi arī vācu, itāļu un portugāļu valodās.

34.pants

(Informēšana)

1. ANO Ģenerālsēkretārs informē konferences dalībvalstis saskaņā ar 23.pantu un visas ANO locekles, kā arī Starptautiskās darba organizācijas ģenerāldirektoru, Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas ģenerāldirektoru un Starptautiskās literāro un mākslas darbu aizsardzības savienības biroja direktoru par:

- a) katra ratifikācijas, pieņemšanas vai pievienošanās dokumenta iesniegšanu;
- b) Konvencijas spēkā stāšanās datumu;
- c) Visiem Konvencijā paredzētajiem paziņojumiem, deklarācijām un pieteikumiem;
- d) ja rodas kāda no 28.panta 4. un 5.pantos minētajām situācijām.

2. ANO Ģenerālsēkretārs informē Starptautiskās darba organizācijas ģenerāldirektoru, Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas ģenerāldirektoru un Starptautiskās literāro un mākslas darbu aizsardzības savienības biroja direktoru arī par saskaņā ar 29.pantu saņemtajiem pieprasījumiem un visiem dalībvalstu paziņojumiem sakarā ar Konvencijas pārskatīšanu.

Apakšā parakstījušies pilnvaroti apstiprināt Konvenciju.

Sastādīta Romā 1961.gada 26.oktobrī vienā eksemplārā angļu, franču un spāņu valodās. ANO Ģenerālsēkretariāts nodod apstiprinātas kopijas visām konferences dalībvalstīm saskaņā ar 23.pantu, visām ANO locekļēm, kā arī Starptautiskās darba organizācijas ģenerāldirektoram, Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas ģenerāldirektoram un Starptautiskās literāro un mākslas darbu aizsardzības savienības biroja direktoram.

¹ Pantu nosaukumi nav iekļauti oriģināltekstos.